24. 6. 2019

ŽAREK

OŠ TRŽIŠČE

Letnik 2019, številka 1

Ob 150-letnici javnega šolstva v Tržišču

Osnovna šola Tržišče

Tržišče 47

8295 Tržišče

Telefon: +386 7 81 85 470

E-pošta: o-trzisce.nm@guest.arnes.si

Žarek je časopis učencev OŠ Tržišče. Gradivo prispevajo vsi razredi in učitelji.

*Urednica in računalniška obdelava **Irena Klukej***

Lektoriranje **mag. Mateja Repovž Lisec**

150 izvodov

Beseda ravnateljice

Spoštovani učenci, učitelji, starši …

Življenje je kot morje - potujemo brez konca. Vse, kar ostane za nami, je samo spomin na nekatere ljudi, ki so se nas dotaknili kot valovi.

Kot spomin želimo tudi z glasilom obeležiti pomembnejše dogodke, ki so se zgodili v tem šolskem letu. Šolsko leto 2018/2019 se vztrajno bliža koncu. Preštevamo dneve, ure, zaključujemo še zadnje ocene in pregledujemo uspehe. Tega, da smo v novi šoli, smo se že navadili in morda v določenih trenutkih kar pozabimo, kako dolgo je bilo potrebno čakati. Veseli smo, ko v šolo prihajajo različni obiskovalci in ne morejo prehvaliti, kako lepo šolo imamo. Mi pa smo to tako hitro sprejeli kot samoumevno. Sicer pa je tudi iz vsakdanjega življenja znano, da se mnogo hitreje navadimo na boljše pogoje kot na slabše. Zato se v šoli resnično počutimo lepo.

Šolsko leto je potekalo v skrbi za čim boljše dosežke, za pridobivanje znanja in dobro sodelovanje v šolski skupnosti. Ugotavljamo, da bomo uspešno realizirali načrtovane naloge in cilje. Učenci so aktivno soustvarjali pri pouku kot tudi pri ostalih dejavnostih na šoli. Izvedli smo vrsto različnih aktivnosti, tekmovanj, interesnih dejavnosti, prireditev in s tem uresničili začrtane cilje. Skozi celo leto smo sodelovali v dejavnostih v okviru EKO ŠOLE, ZDRAVE ŠOLE, ter skrbeli za zdrav način življenja, razvijali ekološko osveščenost in skrbeli za čisto okolje. Uspešno smo se kot partner vključili tudi v projekte pod vodstvom Občine Sevnica: POSAVSKA RIBA JE NAJBOLJŠA RIBA, TRAJNOSTNI RAZVOJ LISCE in POT DO ZAPOSLITVE Z USTANOVITVIJO LASTNEGA PODJETJA, ki so obogatili naše dejavnosti in opremo.

Učenci so sodelovali na mnogih tekmovanjih iz znanja, na katerih so dosegali bronasta in srebrna priznanja, se udeležili vrste športnih tekmovanj, kjer so bili posamezniki in ekipe zelo uspešni tudi na državni ravni. Sodelovali smo na več kot 20 kulturnih prireditvah v kraju in širšem okolju. Zelo odmevna je bila prireditev ob 150-letnici šolstva v Tržišču, ki smo jo obeležili v okviru praznika KS Tržišče. Ponosni pa smo tudi, da smo uspeli ob tej priložnosti urediti stalno razstavo o zgodovini šolstva v Tržišču.

Uspešno smo se udeleževali raznih natečajev in projektov izven pouka, za kar so učenci prejeli nagrade, diplome, pohvale in priznanja. Zelo uspešni so bili učenci na področju umetniškega ustvarjanja na pevskem, lutkovnem, gledališkem in likovnem področju. Posebno uspešni so bili učenci otroškega pevskega zbora, ki so na regijskem tekmovanju dosegli zlato priznanje z odliko in prejeli še vrsto drugih priznanj.

Učenci so se udeležili različnih dejavnosti izven šole. Tako je bilo za učence 1. razreda organizirano plavalno opismenjevanje na Čatežu. Učenci 3. razreda so bili deležni plavalnega tečaja v Temah Čatež, učenci 5. razreda pa so bili en teden v Žusterni, kjer so razvijali svoje plavalne spretnosti. Učenci 4. razreda so prav tako preživeli naravoslovni teden v domu CŠOD Čebelica.

Za vsem tem stojijo poleg delavnih učencev tudi odgovorni, vztrajni in sposobni učitelji in drugi strokovni delavci šole. Iskreno se zahvaljujem vsem, ki ste kakor koli sodelovali pri izvedbi nalog v tem šolskem letu, kajti s skupnim sodelovanjem je bilo vse lažje.

Verjamemo, da z dobrim in kvalitetnim delom lahko posežemo po najvišjih rezultatih. Zato se bomo trudili, da tudi pri učencih dosežemo tisto, kar največ zmorejo, saj smo prepričani, da imamo sposobne in delavne učence. Vsekakor pa jih pri tem podpirate tudi starši, ki s svojimi spodbudami pripomorete k temu, da se učenci vključijo v tiste dejavnosti, kjer se čutijo močne.

V vsakdanjem življenju lahko opazimo, da je uspeh tam, kjer se strnejo moči za doseganje skupnih ciljev. Tudi pregovor pravi: »V SLOGI JE MOČ«. Skupno smo dosegli, da je šola pridobila ustrezne prostorske pogoje. Želimo si, da bo tudi vzgojno-izobraževalni proces na tako kvalitetni ravni, kot je naša šola. Zato vas vabim, da skušate skupaj z nami poskrbeti za dobro znanje na poti šolanja naših otrok.

Znanje je zaklad, ki venomer spremlja svojega lastnika.

(Kitajski pregovor)

Ravnateljica: Zvonka Mrgole

ZGODILO SE JE

TEDEN MOBILNOSTI NA OŠ TRŽIŠČE

V petek, 21. 9. 2018, smo na OŠ Tržišče zaključili sklop dogajanj ob evropskem tednu mobilnosti. Letošnji slogan »ZDRUŽUJ IN UČINKOVITO POTUJ« je v ospredje postavil koristi dopolnjevanja različnih vrst potovanj, ki nas lahko pripeljejo do cilja. Združevanje različnih oblik prevoza prinaša sodobno, dinamično in ozaveščeno potovanje, s katerim lahko neposredno prispevamo k izboljšanju okolja, z aktivnim slogom pa tudi k dvigu kakovosti življenja. Pomemben vidik naših prizadevanj pa je predvsem varnost vseh nas v prometu. Naši otroci se dnevno vključujejo v promet. Vse prednosti, pa tudi nevarnosti prometa, so v svojem programu predstavili učenci in učenke OŠ Tržišče. Kulturno prireditev sta spretno povezovali Lučka Simeonov in Tamara Gorenc, s svojimi ubranimi glasovi so program glasbeno obogatili učenci otroškega in mladinskega zbora OŠ Tržišče pod vodstvom Mateje Repovž Lisec, na klavirju jih je spremljal Dejan Jakšič. Osrednji govorniki so bili župan občine Sevnica Srečko Ocvirk, koordinator evropskega tedna mobilnosti v občini Sevnica Roman Perčič ter ravnateljica OŠ Tržišče Zvonka Mrgole. Šeststo učencev in učenk iz občine pa je nagovoril osrednji gost letošnje prireditve, svetovni prvak MXGP iz leta 2016, Tim Gajser. Ob zaključku so si učenci ogledali hibridno vozilo Toyota, za katerega je poskrbel Tomaž Slapšak iz TPV avto Novo mesto, in policijsko opremo policistov iz Policijske postaje Sevnica. Preizkusili so lahko tudi električna kolesa, ki jih je predstavil Matjaž Traven iz Kolesarskega centra Krško-Sevnica.

mag. Mateja Repovž Lisec

NAGRADNI IZLET ZA OPZ IN MPZ

Učenci in učenke, ki smo v letu 2017/2018 pridno obiskovali vaje in nastope otroškega in mladinskega pevskega zbora, smo se v sredo, 5. 9. 2018, odpravili na Otočec. Naša zborovodkinja mag. Mateja Repovž Lisec je za nas organizirala ta izlet zaradi našega odlično opravljenega dela. Tam smo se zabavali v adrenalinskem parku, kjer smo po različnih težavnostnih kategorijah plezali po drevesih in preizkušali naše gibalne sposobnosti. Seveda smo bili zaradi varnosti tudi ustrezno opremljeni. Ta dan je bil zanimiv in poln izkušenj, v Tržišče pa smo se vsi vrnili brez

poškodb in zelo navdušeni. Kljub nekaterim napornim vajam in nastopom bomo vsi še naprej z veseljem obiskovali pevski zbor, tudi zaradi zanimivih izletov. Vsi se zahvaljujemo sponzorju GEN energiji d. o. o., ki nam je omogočil zanimivo pustolovščino.

Lučka Simeonov, 9. razred

LUTKART NA GRADU SEVNICA

Ob zaključku Tedna otroka se je v petek, 5. oktobra, v prostorih sevniškega gradu vršila tradicionalna lutkovno-slikarska kolonija Lutkart v organizaciji Grajskega lutkovnega gledališča Sevnica. Kolonije so se udeležili tudi učenci naše šole, Špela Brečko, Lana Gačnik, Laura Jazbec, Maša Pucelj, Lara Konček in Nastja Knez. V prijetnem vzdušju grajskega ambienta so učenci likovno poustvarjali po ogledu lutkovne predstave (NE) ZGODE V PROMETU. Nastala so simpatična likovna dela, kjer so se mladi ustvarjalci poigrali z raznimi materiali in dokazali, da njihova domišljija ne pozna meja.

Mentorica: Nena Bedek

ODLIČNE PRVE NA NATEČAJU EKOŠOLE

V ponedeljek, 24. 9. 2018, smo se učenke 7. razreda, Laura Jazbec, Špela Brečko in Lana Gačnik, z učiteljico Tjašo Hribar Brce udeležile podelitve nagrad v okviru natečaja Ekošole za kreativno ustvarjanje o okolju in naravi v Kongresnem centru Thermana v Laškem. Tema letošnjega natečaja je bila OBNOVLJIVI VIRI ENERGIJE. Med 600 izdelanimi kreativnimi izdelki iz 165 ustanov smo v kategoriji drugega in tretjega triletja osvojile odlično prvo mesto. Bile smo zelo ponosne in vesele. Delno tudi zaradi tega, ker smo se na poti domov ustavile v Zidanem Mostu ter poskusile najboljše krofe!

Laura Jazbec, Špela Brečko in Lana Gačnik

NA OBISKU PRI GASILCIH

Učenci prvega triletja OŠ Tržišče smo obiskali Prostovoljno gasilsko društvo v Tržišču. Poveljnik in preostali člani PGD so nam razkazali njihovo opremo in ostale pripomočke, ki jih uporabljajo pri reševalnih akcijah. Ogledali smo si gasilska vozila, ki so kvalitetno opremljena z vso potrebno opremo.

Zaslišali smo tudi zvok sirene. Marsikoga je ta zvok opozoril na številko 112, ki jo je potrebno poklicati v primeru nesreče. Otroci smo bili navdušeni, ker smo se lahko preizkusili v gašenju. Nadeli smo si čelade in čisto po gasilsko špricali s cevjo.

Izvedeli smo, kako pomembno in odgovorno je delo gasilcev, hkrati pa je lahko tudi zelo nevarno.

Ob koncu smo se posladkali z rolado in s sokom ter se gasilcem zahvalili za tako zanimivo in doživeto predstavitev.

Lara Imperl, 3. razred

ZDRAVA ŠOLA - FESTIVAL DOBRIH PRAKS

V sredo, 7. 11. 2018, se nas je 5 učencev 6. razreda odpravilo z učiteljico Tjašo Hribar Brce v Terme Zreče. Udeležili smo se Nacionalnega srečanja ob 25. obletnici Slovenske mreže zdravih šol: Festival dobrih praks. Odšli smo predstaviti našo zdravo šolo s primerom dobre prakse. Zaigrali smo igrico, v kateri smo predstavili Dan sprememb, ki ga že dve leti izvajamo na naši šoli. V igri smo nastopali Pia Gačnik, Žan Janežič, Nuša Štih, Neja Tratar in jaz. Ko smo prispeli v Zreče, smo učiteljici pomagali postaviti našo stojnico, kjer smo postavili smrečico želja. Nato smo odšli v dvorano in poslušali predstavitve drugih šol. A kmalu je nastopil čas, da predstavimo našo igro. Na odru je vse potekalo odlično in bili smo zadovoljni z našim igranjem. Imeli smo čas, da smo si ogledali stojnice in poskusili različne dobrote. Bilo mi je všeč in upam, da se bom še kdaj udeležila kakšne takšne prireditve.

Tjaša Tratar, 6.razred

VRHUNSKI REZULTATI UČENCEV NA LJUBLJANSKEM MARATONU

V soboto, 27. 10. 2018, sta se učenca Tjaš Pelko in Maj Repovž udeležila 23. LJUBLJANSKEGA MARATONA. Maj Repovž je v kategoriji učencev 6. razredov usvojil 4. mesto, Tjaš Pelko pa je v konkurenci učencev 8. razredov zasedel odlično 1. mesto.

ZIMSKI GLASBENI VEČER

V sredo, 6. februarja, smo na OŠ Tržišče priredili že 10. dobrodelni koncert pod naslovom ZIMSKI GLASBENI VEČER. Tokratna prireditev je bila namenjena tudi slovenskemu kulturnemu prazniku. Tako smo v spletu združili dve pomembni vrednoti – kulturo in dobrodelnost. V telovadnici OŠ Tržišče se je zbralo lepo število nastopajočih in obiskovalcev, ki so v prepletu petja, igranja in razmišljanja o umetnosti preživeli prijeten večer.

Prireditev sta povezovali učenki Lučka in Tamara. Predstavili so se učenci OŠ Tržišče kot otroški in mladinski pevski zbor pod vodstvom mag. Mateje Repovž Lisec in korepetitorja Rikarda Janjoša, učenci Glasbene šole Sevnica pod okriljem njihovih mentorjev in tudi zunanji glasbeni gostje. Veseli smo bili vseh nastopajočih – Vokalna skupina Vilinke, Kvartet Jarica, S.O.S. kvintet, Ansambel Grom in Ansambel Vesela dolina.

Vse udeležence je pozdravil tudi predsednik KS Tržišče g. Janez Virant. Na prireditvi pa smo se tudi javno zahvalili vsem donatorjem, ki so v preteklem letu pomagali s svojimi prispevki in storitvami OŠ Tržišče.

Menimo, da je bila prireditev zelo uspešna, saj smo z njo obogatili šolski sklad, zato iskrena hvala vsem nastopajočim in udeležencem.

Zvonka Mrgole

NARAVOSLOVNI DAN - ŽIVALI POZIMI

V četrtek, 7. februarja 2019, smo imeli učenci prve triade OŠ Tržišče naravoslovni dan. Odpeljali smo se v ljubljanski živalski vrt, kjer smo si ogledali, kaj počnejo živali pozimi.

Ob prihodu v ZOO nas je sprejel vodič, ki nas je popeljal na ogled živalskega vrta. Ogledali smo si hranjenje in trening morskega leva, nato pa nas je popeljal v učilnico, kjer smo imeli priložnost pobožati ptičjega pajka, kraljevega pitona in grlico. Imeti kraljevega pitona okrog svojega vratu in božati ptičjega pajka je bilo zame res čudovito in nepozabno doživetje. V nadaljevanju obiska živalskega vrta smo si ogledali ogrodja različnih živali. Videli in potipali smo pravi slonov zob, ki je dolg kar 1 dm. Ogledali smo si kačjo kožo, odtise različnih živali in jajca različnih ptic. Največje je bilo seveda nojevo jajce. V valilnici smo opazovali, kako se iz jajc izvalijo piščančki.

Po končanem vodenem ogledu smo se sprehodili po živalskem vrtu in občudovali tigra, slonico Gango, žirafe, kapibare in druge živali.

Vodiču smo se zahvalili za prijetno in poučno vodenje po živalskem vrtu ter se polni novih doživetij vrnili domov.

Renato Kovač, 3. razred

MINI PLANICA NA OŠ TRŽIŠČE

V torek, 26. februarja, smo na OŠ Tržišče izvedli zanimiv športni dan. Na obisku smo imeli skakalnico - Mini Planico. Čeprav nam letošnja zima ne omogoča zimskih radosti na snegu, so se učenci lahko preizkusili v skokih na mobilni skakalnici. Izvajalci so skakalnico postavili na šolskem igrišču in s seboj pripeljali vso potrebno športno opremo za skakalce. Pred pričetkom so dobili navodila, nato pa so se spustili po strmini in izvedli smučarske skoke. Čeprav je marsikdo pristal na zadnji plati, so učenci uživali in tako pridobili prve izkušnje in občutke ob smučarskih skokih.

Zvonka Mrgole

POHOD V NEBESA

V ponedeljek, 18. februarja 2019, smo šli na pohod v Nebesa. Tako se imenuje hrib nad Šentrupertom. Zjutraj smo se zbrali pred šolo in se z avtomobili odpeljali do Šentruperta. Tu nas je čakal planinski vodnik g. Jože Bučar. Tako smo na pohod odšli v spremstvu dveh učiteljic in z izkušenim planincem. Med potjo nam je vodnik pripovedoval o svojih pustolovščinah. Povzpel se je na veliko vrhov. Plezal je tudi v Himalaji. Hodili smo po gozdni poti, ki je bila precej strma. Ko smo prišli v nebesa, smo najprej malicali. Ker je bil lep sončen dan, smo imeli lep razgled na Šentrupert in okoliške hribe. V dolino smo se spustili po drugi poti. Pohod je bil zelo zanimiv. Vesel sem bil, da sem prehodil del Steklasove poti in zbral kar štiri žige.

Vitja Perko, 4. razred

PUSTOVANJE

V torek smo skoraj vsi učenci in učitelji v šolo prišli našemljeni. Najprej smo imeli pouk, po kosilu pa smo se učenci od 1. do 4. razreda v povorki odpravili po Tržišču. Najprej smo obiskali upokojence. Šli smo še k baru Mlinček, na bencinsko črpalko Petrol in v trgovino Urban. Povsod so nas lepo sprejeli in nam ponudili krofe in sladkarije. Preživeli smo čudovito pustovanje.

Janja Žibert, 3. razred

OTROŠKI PARLAMENT NA OŠ TRŽIŠČE

V četrtek, 7. marca 2019, je na OŠ Tržišče potekal otroški šolski parlament. Tudi letos je razprava potekala na temo ŠOLSTVO IN ŠOLSKI SITEM. Predstavniki oddelkov so pod vodstvom učiteljev, ki so jih izbrali učenci, razpravljali na temo ODNOSI V ŠOLI, UČNE VSEBINE IN ŠOLA ZA ŽIVLJENJE ter METODE IN NAČINI POUČEVANJA.

Učenci so v skupinah dokaj kritično in samokritično razpravljali o tematiki. Izpolnili so tudi anketo na temo počutja v šoli. Izkazalo se je, da se dobro počutijo takrat, ko so dobri prijatelji, si pomagajo in sodelujejo. Najbolj nesprejeto se počutijo takrat, ko jih sošolci ignorirajo in se ne želijo pogovarjati z njimi. Srečni pa so, ko dobijo dobro oceno oziroma kadar učitelji ne ocenjujejo. V zaključnem delu so učenci podali nekaj dobrih idej za popestritev pouka in dejavnosti na šoli.

Izbrali so tudi predstavnike, ki bodo šolo zastopali na občinskem otroškem parlamentu.

Zvonka Mrgole, ravnateljica

IZDELAVA POMLADNIH OKRASKOV

V ponedeljek, 18. 3. 2019, smo imeli učenci 1. in 3. razreda tehniški dan. Učiteljici sta nam pokazali izdelke, mi pa smo jih izdelali. Delali smo papirnate rože in stojalo za svinčnike in listke. Najbolj nam je bilo všeč stojalo za svinčnike in listke. Zelo smo se zabavali ter se vsi naučili nekaj novega.

Alja Tratar, 3. razred

MLADI PODJETNIKI ŽE USTVARJAJO PROTOTIPE

Nikoli ni prepozno ali prezgodaj, da začneš z razvijanjem ideje in načrtovanjem svojega podjetja. Tega se zavedajo učenci OŠ Tržišče, ki so se po zimskih počitnicah prelevili v prave podjetnike. V okviru podjetniškega krožka že razvijajo svoje poslovne ideje in ustvarjajo prototipe. Pri tem jih usmerjata Maja in Matej iz podjetja MAIA MEDIA, Matej Plešej, s.p.

Glavni cilj krožka je, da učenci pridobijo podjetniške veščine, ki jim bodo omogočile, da bodo v prihodnosti uspešnejši, da se bodo lažje zaposlili ali ustanovili lastno podjetje. Spoznavajo, kdo je podjetnik, kakšna je njegova kariera in kaj je podjetniška miselnost. Preko nalog, kakor je na primer izziv s sladkornimi penicami in špageti, spodbujajo svojo kreativnost in iznajdljivost. Ob pomoči mentorjev razvijajo poslovne ideje, od prve zamisli do končnega izdelka, z vsemi procesi, ki spadajo zraven. Tako svoje hobije spreminjajo v poslovno priložnost in postajajo inovatorji.

Mladi podjetniki se soočajo z realno situacijo, kar pomeni, da se učijo, kako se odpre in vodi podjetje, kje pridobiti sredstva za zagon start-upov, kako se lotiti marketinga in prodaje ter kako se povezovati in sodelovati. Poudarek je tudi na novih tehnologijah, ki omogočajo, da svoje ideje predstavijo svetu. Med prototipi, ki so jih učenci ustvarili, izstopajo hrenovke, polnjene s kečapom, in ročno izdelane zapestnice. Seveda pa so se na podjetniški poti soočili z izzivi, kakor so pomanjkanje znanja in motivacije. Toda mladi podjetnik Anej pravi: »Na podjetniškem krožku je zanimivo, a moraš vztrajati, tudi če se ti včasih ne da.« Na koncu podjetniškega krožka bo sledila predstavitev podjetniških zgodb učencev. Verjamemo, da imajo njihove ideje potencial za uspeh, v kolikor jih bodo naprej razvijali. Filip, ki prav tako obiskuje krožek, pa priporoča podjetniško pot tudi ostalim: »Dobro boste izkoristili čas in se naučili veliko novega. Ne odlašajte, saj lahko postanete podjetnik tudi vi.«

Maja Šetinc

NOGOMETAŠICE OŠ TRŽIŠČE V POLFINALU

V sredo, 3. aprila 2019, so se učenke OŠ Tržišče udeležile polfinalne tekme v nogometu v Vojniku. Dekleta so bila zelo zagnana pri vadbi in navdušene so bile, da so uspele doseči udeležbo na državni ravni. V hudi konkurenci so ubranile 2. mesto, kar je za našo šolo zelo dober uspeh.

Zvonka Mrgole, ravnateljica

PLANICA 2019

V četrtek, 21. 3. 2019, smo se učenci 2. in 3. triade odpravili v Planico, da bi si ogledali uradni trening in kvalifikacije za svetovno prvenstvo. Z avtobusom smo se iz Tržišča odpravili že ob petih zjutraj, zato je večina učencev spala na avtobusu. Jaz nisem mogel spati, saj sem bil preveč vznemirjen. Ko smo po skoraj treh dolgih urah vožnje prispeli v Planico ter zagledali planiško velikanko, smo se zelo razveselili. Dobili smo vstopnice, kupone za malico, kape in navijaške nalepke za obraz. Ko smo vstopili, nas je zelo zeblo, saj se je temperatura spustila pod ničlo. Kmalu se je začel trening. Zanimivo je bilo skoke videti v živo. Ker nismo imeli navijaških pripomočkov, smo uporabljali kar glas. Ko je kdo preskočil 200 metrov, smo vsi vpili kot nori. Na velikem zaslonu se je prikazal merilnik glasnosti navijačev. Ko nas je skoraj 13.000 vpilo v en glas, je pokazalo, da bi moral skakalec s tako spodbudo preskočiti 200 metrov. Nekoliko smo bili razočarani, ker Petru skok ni uspel, a ga je popravil v drugem krogu. Ko so se začele kvalifikacije, smo bili še bolj navdušeni, saj so bila sprva prva peta mesta zasedena s samimi Slovenci. Žal so jih nato drugi skakalci prehiteli. Na prvem mestu je ostal le Timi Zajc, ki je skočil med zadnjimi desetimi.

Prehitela sta ga le zadnja tekmovalca, zato je padel na tretje mesto. Bili smo veseli, saj je bil vsaj eden naših slovenskih skakalcev na stopničkah. Po končanih kvalifikacijah smo šli k odru ter poslušali Challeta Salleta ter Nipkeja. Kmalu smo odšli domov ter spet spali na avtobusu. Bilo mi je zelo všeč, najbolj pa sem užival v navijaškem vzdušju približno 13.000 učencev iz šol po celi Sloveniji, ki jim je izlet omogočila Zavarovalnica Triglav. Bilo mi je zelo všeč in mislim, da se je splačalo navijati, čeprav smo bili vsi opečeni od sonca ter brez glasu.

Jure Flajs, 6. razred

HIŠA EKSPERIMENTOV IN MUZEJ ILUZIJ

Učenci 6., 7., 8., in 9. razreda smo se odpravili v Hišo eksperimentov in Muzej iluzij. Razdelili smo se v dve skupini. Najprej smo si ogledali Hišo eksperimentov, kjer je bilo zelo zanimivo. Na voljo smo imeli 60 eksperimentov, ki smo si jih z veseljem ogledali in nekatere tudi preizkusili. Eksperimenta, ki sta se mi najbolj vtisnila v spomin, sta bila postelja iz žebljev in eksperiment z milnimi mehurčki. Ko je minilo petinštirideset minut, smo se odpravili v Muzej iluzij. Tudi tam smo si ogledali veliko zabavnih in tudi

poučnih iluzij. Najbolj mi je bila všeč iluzija, ko najmanjši postane največji in večji postanejo manjši. Imeli smo igralnico, v kateri smo sestavili različne figure. Imeli smo tudi trgovinico, prav tako pa smo se lahko tudi fotografirali in tako s sabo odnesli lep spomin. Tega dneva ne bom zlepa pozabila.

Nuša Štih, 6. razred

V RIBOGOJNICI

Odšli smo na izlet v ribogojnico. Ko smo vzeli nahrbtnike iz prtljažnika, smo odšli pred ribogojnico in se razdelili v dve skupini. Naša skupina se je odpravila k ribam. Druga skupina pa se je pogovarjala o ribah. Naša skupina si je ogledala naključno velike ribe. Povedali so nam, kako jih hranijo. Nato smo zamenjali skupini. Pogovarjali smo se o ribah, vidrah in bobrih. Ko smo se vse to pogovorili in je druga skupina končala, smo vsi skupaj odšli pogledat najmanjše ribe, kar so jih imeli. Nato smo se še malo sprehodili nazaj proti strugi in na most. Dobili smo dva učna lista. Ko smo učna lista izpolnili, smo jih tudi skupaj preverili in popravili. Odšli smo na kosilo, ki so ga tam pripravili. Bilo je zelo dobro.

Ta izlet je bil zelo zanimiv, lep in poučen.

Gaja Janežič, 6. razred

DAN ZA SPREMEMBE NA OŠ TRŽIŠČE

V torek in sredo, 2. in 3. aprila 2019, smo na OŠ Tržišče tudi letos sodelovali v akciji DAN ZA SPREMEMBE. Geslo letošnjega dneva je Odpravimo diskriminacijo. Letos smo se odločili za izmenjavo oblačil, obutve in osebnih pripomočkov. Učenci, učitelji in krajani so v izmenjavo prinesli veliko predmetov. V torek popoldan so v izmenjavi sodelovali starši, v sredo dopoldan pa so na izmenjavi učenci lahko izbrali predmete, ki so bili primerni zanje. V akciji izmenjave je sodelovalo 76 učencev in kar lepo število staršev.

Med zbranimi predmeti je bilo veliko lepo ohranjenih kosov oblačil, obutve, torbic, denarnic, očal, pasov … Skoraj vsakdo je lahko našel nekaj zase. Menimo, da je akcija zelo uspešna, predvsem pa je pomembno spoznanje, da ni nujno, da imamo vedno le nove reči, ampak lahko zelo koristno uporabimo rabljene.

Zvonka Mrgole, ravnateljica

INTENZIVNE PEVSKE VAJE

V četrtek, 28. 3. 2019, smo imeli učenci mladinskega pevskega zbora OŠ Tržišče intenzivne pevske vaje. Začeli smo že sedmo uro in zelo intenzivno peli do treh. Potem smo imeli pol ure odmora, da smo lahko šli v trgovino in si kupili malico. Nato smo spet peli do prihoda 'posebnega gosta'. To je bila gospa Tadeja Udovč iz vokalne skupine Vilinke, v kateri poje tudi naša učiteljica Mateja. Za večerjo smo si spekli palačinke. Po večerji smo še nekaj časa peli, nato pa smo si ogledali film Bohemian Rhapsody, ki govori o glavnem pevcu skupine Queen. Po koncu filma smo odšli spat, saj je bilo že pozno. Popoldne in večer mi je hitro minil, saj smo se ob petju in druženju imeli zelo lepo.

Jure Flajs, 6. razred

REVIJA OTROŠKIH IN MLADINSKIH PEVSKIH ZBOROV

V četrtek, 4. 4. 2019, smo se učenci OPZ in MPZ OŠ Tržišče udeležili Območne revije otroških in mladinskih pevskih zborov v Sevnici. Ko smo prispeli v Kulturno dvorano v Sevnici, smo odšli v našo garderobo. Najprej smo se dobro upeli, potem pa odšli na tonsko vajo. Tam je bilo še veliko ostalih zborov. Nastopili smo odlično. Bili smo zelo pohvaljeni, čeprav vse ni bilo popolno. Strokovna ocenjevalka je podala zelo pozitivno oceno. Otroški pevski zbor je predlagala na državni nivo tekmovanja, mladinski pevski zbor pa na regijski nivo tekmovanja. Kljub temu, da je bilo včasih naporno, smo se vsi zabavali in se že veselimo naslednjih nastopov.

Žana Bartolj, 6. razred

ZDRAV OBROK - SADNA KUPA

V petek, 5. 4. 2019, smo učenci 3. in 1. razreda v šolo prinesli različno sadje. Odšli smo v gospodinjsko učilnico, da bi pripravili sadno kupo. Najprej smo sadje oprali, olupili in nato narezali. Potem pa smo vse skupaj zmešali. Odšli smo v 3. razred. Z zajemalko so nam učiteljice v skodelice razdelile sadno kupo. Vsak je dobil eno skodelico. Če si želel, si dobil še eno porcijo. Po vrhu smo posuli smetano in mrvice. Kar nam je ostalo, smo nesli gospe ravnateljici, računovodkinji in tajnici. Pomili ter pospravili smo za seboj. Ta dan nam je bil zelo všeč.

Nina Tratar, 3. razred

PLAVALNI TEČAJ NA ČATEŽU

V ponedeljek, 15. 4. 2019, smo se učenci tretjega razreda OŠ Tržišče z avtobusom odpeljali na Čatež. Tam smo imeli plavalno šolo, ki je trajala pet dni. Spremljala sta nas učiteljica Mateja in učitelj Roman.

Po prihodu v hotel smo si razdelili sobe in že je bilo na vrsti kopanje. Na bazenu smo bili razdeljeni v dve skupini. Pokazali smo naše plavalno znanje, potem pa smo veliko časa preživeli v vodi. Naš trud je bil poplačan, ko smo se lahko spuščali po različnih toboganih. Ob koncu vsakega dneva smo nagradili naš napredek z različnimi priznanji. Sama sem najprej osvojila delfinčka, nato bronastega in na koncu še srebrnega delfinčka.

Med bivanjem na Čatežu smo si ogledali še indijansko vas, se s splavom peljali preko reke Save, med sprehodom opazovali koze na pašniku in šli na sladoled. Imeli smo zabavni večer s plesom. Za spomin smo bele majice okrasili z našimi podpisi.

Teden bivanja na Čatežu je hitro minil. Bilo je zabavno in veliko novega smo se naučili. V petek pa smo vsi že komaj čakali, da se vrnemo v Tržišče.

Ana Janežič, 3. razred

PLAVALNO OPISMENJEVANJE V 1. RAZREDU

Sredi aprila smo za učence 1. razreda organizirali tridnevni tečaj plavalnega opismenjevanja v bazenu Terme Čatež. Ko sem otroke seznanila z izvedbo programa, je bilo njihovo navdušenje nepopisno.

Z gospodično Katjo Breznikar sva prvi dan ugotovili predznanje otrok v procesu prilagajanja na vodo. Nato sva si otroke razdelili glede na njihovo predznanje. V vodi smo se igrali igre, preko katerih so se otroci navadili na upor vode, na potapljanje glave in na izdihovanje pod vodo. Spoznali so se s plovnostjo telesa ter se navajali na drsenje na površini vode in pod njo. Učenci so v procesu prilagajanja zelo hitro napredovali in ob tem tudi uživali. Ob koncu tečaja plavalnega opismenjevanja so štirje učenci prejeli delfinčka, dva učenca sta osvojila zlatega morskega konjička, ena učenka srebrnega in ena učenka bronastega morskega konjička. Čestitamo!

Andreja Umek, vodja plavalnega opismenjevanja v 1. razredu

LUTKOVNA PREDSTAVA: NAJMANJŠA SOVICA

Lutkovna skupina Pikapolonice iz OŠ Tržišče je letos pripravila predstavo z naslovom Najmanjša sovica. Sami smo izdelali lutke, pripravili besedilo, ki smo se ga tudi naučili, ter ga odlično uprizorili. Trdo smo vadili in to se je pokazalo tudi na tekmovanju. Čeprav smo znali vse, so bili nekateri nervozni. Kmalu je prišel čas za tekmovanje. Med predstavo je vse potekalo kot po maslu. Po našem nastopu smo si ogledali še ostale predstave. Vsi smo srčno upali, da se bomo udeležili regijskega tekmovanja.

Čez približno en teden smo izvedeli, da smo se uvrstili na regijsko tekmovanje. Vsi smo bili izjemno veseli. Čakal nas je še en mesec trdega dela in priprav na tekmovanje. Vsak delovni dan smo imeli vaje, ki so bile med ali po pouku. In prišel je dan tekmovanja. Takrat smo bili nervozni vsi, ker je bila konkurenca zelo velika. Po nastopu smo bili zelo veseli, saj smo odigrali tako, kot je bilo treba. Ocenjevalec nam je povedal, da je bilo skoraj vse popolno. Manjkala sta samo dva drobna detajla. Hvaležni smo naši mentorici Andreji Umek, ki je dolgoletna mentorica lutkovnega krožka. Od nas se letos žal poslavlja, obljubimo pa, da bomo še naprej hodili k lutkovnemu krožku. Hvala Vam za ves trud, ki ste ga vložili v nas. Pod Vašim mentorstvom smo lahko prišli do regijskega tekmovanja že tretjič. Upamo, da se uvrstimo še na državni nivo tekmovanja.

Ajda Jamšek in Žana Bartolj, 6. razred

ODLIČEN NASTOP OTROŠKEGA PEVSKEGA ZBORA OŠ TRŽIŠČE

Na OŠ Tržišče že vrsto let delujeta dva pevska zbora - otroški in mladinski. V zadnjih letih pa sta zbora pod mentorstvom mag. Mateje Repovž Lisec še posebno uspešna. Na revijah dokazujeta, da nastopi dosegajo državno raven.

Letos se je v četrtek, 16. maja, otroški pevski zbor udeležil regijskega tekmovanja v Zagorju, kjer so dokazali, da je njihov nastop vrhunski. Na klavirju je zbor spremljal **g. Dejan Jakšič**.

Prejeli so :

- zlato priznanje z odliko,
- priznanje za najboljši otroški zbor regijskega tekmovanja,
- priznanje za najboljšo izvedbo slovenske ljudske pesmi,
- priznanje za najbolj prepričljivo izvedbo nastopa v celoti,
- priznanje za najboljšega korepetitorja in
- priznanje za najboljšega zborovodjo debitanta.

Iskrene čestitke učencem, mentorici in korepetitorju.
Zvonka Mrgole, ravnateljica

7. OBČINSKA OTROŠKA LIKOVNA KOLONIJA OTROŠKE RAZGLEDNICE NA GRADU SEVNICA

V sredo, 15. maja 2019, so se učenci osnovnih šol občine Sevnica že sedmič srečali na tradicionalni likovni koloniji Otroške razglednice v organizaciji OŠ Boštanj ob pomoči KŠTM Sevnica.

Kolonije se je udeležilo 56 učencev vseh osnovnih šol v občini. Kljub slabemu vremenu je sredino dopoldne zaživelo v barvah in sproščenem ustvarjalnem vzdušju. Mladi ustvarjalci so tokrat v kiparskih delih izražali svoje razmišljanje o človeku in njegovem odnosu do narave in planeta Zemlje. Ob delu so preizkušali izrazne možnosti različnih kiparskih tehnik ter novih materialov in sredstev. Ob medsebojnem spoznavanju so izmenjavali tudi likovne ideje in nastale so domiselne kiparske konstrukcije, ki so našle svoje mesto v grajskem ambientu.

Nena Bedek, likovna pedagoginja

OBELEŽILI SMO 150-LETNICO ŠOLSTVA

Konec maja v KS Tržišče obeležimo krajevni praznik, ki ga že 11 let praznujemo na dan sv. Urbana – zavetnika vinske trte. Sicer pa je vsebina praznika vsako leto posvečena drugi tematiki.

Letošnje leto smo v okviru praznika proslavili 150-letnico šolstva v Tržišču. S prireditvijo smo želeli poudariti pomen izobraževanja in obstoj šolstva v kraju. Učenci so pod mentorstvom učiteljev pripravili resnično bogat in lep kulturni program, na prireditvi pa so bila podeljena tudi priznanja in zahvale KS za aktivno sodelovanje posameznikov na področju prostovoljstva, kulture in dobrodelnosti. Priznanje sta prejeli tudi sodelavki na šoli Mihaela Jelenc in Andreja Umek.

Prireditve se je poleg učencev, staršev in krajanov udeležilo tudi veliko predstavnikov lokalne skupnosti, organizacij, šol, občinske uprave na čelu z g. županom Srečkom Ocvirkom in g. podžupanom Janezom Kukcem.

Po prireditvi so si udeleženci lahko ogledali razstavo z naslovom Pogled v šolske klopi, ki so jo pripravili delavci šole. Razstava prikazuje zgodovinski pregled šolstva v kraju in tudi predstavitev dejavnosti v današnjem času.

Zvonka Mrgole, ravnateljica

NOČ V ŠOLSKI KNJIŽNICI

Noč v šolski knjižnici postaja vse bolj tradicionalni dogodek, ki pa je tudi vedno dobro obiskan. Na začetku je bil samo za učence 2. triletja, nato so želeli podobne dejavnosti najstarejši, najmlajši pa prav tako komaj čakajo na termin. Ne vem točno, kaj jim je bolj všeč, sama misel, da bodo prespali v šoli ali dejavnosti, ki jim jih pripravimo, vendar z učenci celoten dogodek vedno izpeljemo tako, kot je bil zastavljen. Tokratna tema je bila Šolstvo nekoč, saj smo ob prazniku 150 let javne šole v Tržišču želeli učencem prikazati življenje in šolski utrip v tržiški šoli nekoč.

Tokratne mentorice smo bile Tjaša Hribar Brce, Mateja Repovž Lisec in Irena Klukej. Učence smo razdelili na dve skupini. Ena se je pripravljala na nastop, druga pa je raziskovala preteklost naše šole. Najprej smo odšli po Tržišču, da bi si učenci ogledali stavbe, kjer so nekoč nekateri učenci obiskovali šolo. Bilo jih je več in na poti so učenci začeli obujati spomine na staro šolo in življenje takrat s stavki kot so »A se spomniš.....?«. Ogledali in fotografirali smo se pri vseh stavbah, ob njih pa so učenci radovedno zastavljali razna vprašanja. Sledilo je delo s tekstom, ki je bil pripravljen za zgodovinsko razstavo OŠ Tržišče od 1869 do 2019. Učenci so se razdelili v skupine. Vsaka skupina je dobila eno obdobje, natančno so prebrali besedilo in na plakate napisali bistvene podatke. Dodali so tudi fotografije. Nato so plakate predstavili sošolcem. Druga skupina je medtem vadila igro in vezni tekst za nastop. Sledila je večerja in risanka za lahko noč.

Večer je zelo hitro minil in bil kar malo prekratek. Učenci so uživali ob nastopanju pred sošolci, v iskanju podatkov in odkrivanju še ne tako daljne zgodovine. Spominjali so se starih šol, ki so jih obiskovali, in na zabaven način spoznavali razvoj šolstva v kraju, se urili v branju, iskanju ključnih podatkov in nastopanju.

Irena Klukej

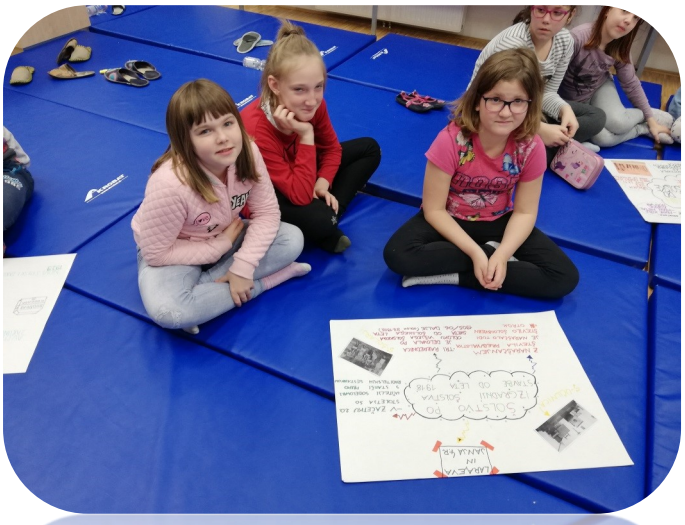

NATEČAJ EKO ŠOLE - RECIKLIRANA KUHARIJA

V petek, 7. 6. 2019, sva z učiteljico Tjašo Hribar Brce odšli v Celje na podelitev priznanj in nagrad natečaja Eko šole. Sodelovala sem na natečaju Reciklirana kuharija, kjer sem zapisala recept z naslovom Lososov mafin z olivnim oljem. Recept je bil ocenjen kot drugi najboljši recept v kategoriji druge triade osnovne šole. Prejela sem priznanje in nagrado. Na natečaju je sodelovalo 49 ustanov s kar 135 recepti.

Podelitev je potekala v osrednji knjižnici Celje, kamor je prišlo veliko otrok iz cele Slovenije. Podelitev je bila zelo lepa in s ponosom sem prejela priznanje. Po podelitvi smo imeli pogostitev zunaj knjižnice, kjer nas je pogostil sponzor natečaja podjetje Lidl. Prejeli sva knjižici Reciklirana kuharija, v kateri je objavljen tudi moj recept. Knjižice so dosegljive v trgovini Lidl in na njihovi spletni strani. Bilo je zelo lepo. Upam, da bom še kdaj tako uspešna.

Žana Bartolj, 6. razred

NAGRADNI IZLET V TERME ČATEŽ

V sredo, 12. 6. 2019, smo se učenci mladinskega in otroškega pevskega zbora OŠ Tržišče skupaj v spremstvu učiteljice in spremljevalnih učiteljev odpravili na izlet. Naj bi šli v Dolenjske Toplice, vendar smo se zaradi hude gneče odločili, da se gremo kopat v Terme Čatež. Učenci smo bili zelo veseli, saj smo se hoteli spuščati po toboganih. Tam smo se razdelili v skupine. Spuščali smo se po toboganih, se kopali v bazenih in se družili s prijatelji. Čas je hitro mineval in že smo morali nazaj domov. Tega dneva nikoli ne bomo pozabili in menimo, da smo si ga res zaslužili. Hkrati bi se radi zahvalili vsem donatorjem, ki so finančno podprli naš izlet.

Lana Gačnik, 7. razred

ŠOLA V NARAVI—VTISI

Učenci 5. razreda smo bili od 6. maja do 10. maja v šoli v naravi. Bivali smo v hotelu Aquapark Žusterna v Kopru. Veliko ur smo preživeli v bazenu, ker je bilo zunaj hladno, padal je dež in ni bilo primerno za aktivnosti na prostem. Pri osvajanju delfinčkov smo bili zelo uspešni. Bili smo zelo veseli, ko nam je učitelj razložil, da so sedaj kriteriji za doseganje delfinčkov drugačni.

Nik: Najbolj sem bil vesel, ker sem osvojil bronastega, srebrnega in zlatega delfinčka.

Anej: Voda je bila malo hladna, a smo se privadili.

Ian Lev: Po napornem plavanju smo se lahko zabavali še na toboganu in sproščali v jacuzziju.

Luka: Izlet z ladjico mi je bil zelo všeč.

Aleks: Kosila so bila okusna.

Enej: Ob gledanju filma »Pasja pot domov« so se nam vsem malo »potile oči«.

Gabrijel: Poslušali smo zelo zanimivo predavanje o polžih in školjkah.

Gal: Zvečer sem bral zanimivo knjigo.

Hana: Pogrešala sem veliko polno košaro sadja.

Maj: Ni mi bilo najbolj všeč, da je bila voda v bazenu slana.

Anja: Fantje so bili pogosto v naši sobi na obisku, včasih je bilo kar malo preveč obiskov.

Anže: bil sem zelo presenečen, ko je učiteljica razglasila najboljšega v ŠVN, skoraj nisem verjel, da sem to jaz,

Benjamin: bilo je zelo naporno, a vseeno, to je bila najboljša šola v naravi,

Manca: najlepše je doma.

PLANINSKI POHOD NA LISCO

V soboto, 1. junija 2019, smo se ob 8. uri odpeljali do vznožja Lisce. Vzeli smo nahrbtnike in se odpravili proti vrhu. Pot nas je vodila po Pastirčkovi poti. Spremljali sta nas učiteljica Mihaela Jelenc in Breda Rman. Po slabi uri smo prispeli na vrh. Tam je bila velika koča in vremenska postaja. Pojedli smo malico, nekateri so si naročili palačinke in sladoled. Nato smo se sprehodili po vrhu Lisce ter se kmalu odpravili v dolino. Tam nas je že čakal avtobus, ki nas je odpeljal nazaj v Tržišče. Pohod mi je bil všeč, zato se bom naslednje leto še kakšnega udeležila.

Lana Kalšek, 4. razred

PREDSTAVITEV RAZREDOV

1. razred

3. razred

1. vrsta: Alja Bartolj, Marjetka Celestina, Lina Kalšek, Luna Kalšek, Iva Okorn, Inja Mrgole, Aleks Imperl

2. vrsta: Lara Imperl, Miha Kobold, Neža Železnik, Renato Kovač, Alja Tratar, Vernes Elkasović, *Andreja Umek*

3. vrsta: *Mateja Repovž Lisec*, Maja Kuhar, Janja Žibert, Brina Derčar, Nina Tratar, Ana Janežič, Urban Pelc

2. razred

1. vrsta: Nik Udovč, Jakob Hočevar, Patrik Udovič, Neža Kuhar, Lana Knez, Laura Koren, Mia Kukec

2. vrsta: Adam Vodenik, Neža Kotar, Žan Povšič, Maša Kramar, *Magda Flajs*, Lija Janežič, Mark Repovž, Hana Kunej, Jan Trpinc, Matej Maj Janežič

4. razred

1. vrsta: Nuša Kramar, Lara Šinkec, Apolonija Renko, Lovro Povše, Adam Okorn, Stanko Pucelj, Sergej Jene

2. vrsta: Janez Vodenik, Eva Jamšek, Nik Blatnik, *Polona Trebše*, Matic Podlogar, Samo Umek, Jan Kobold, Branko Pucelj

3. vrsta: Janja Jelenc, Lan Trpinc, Lan Suhodolčan, Vitja Perko, Lana Kalšek, Neja Drobnič, Ingrid Udovič, Špela Ržen, Nika Dolenšek

5. razred

1. vrsta: Benjamin Jurič, Maj Repovž, Anej Skušek, Anja Jereb, Hana Trebše, Manca Grozde, *Irena Muzga*

2. vrsta: Anže Povšič, Luka Jazbec, Enej Jazbec, Ian Lev Planinšek, *Roman Dobovšek,*Gabrijel Režen, Gal Tramte, Nik Glušič, Aleks Gorenc

6. razred

1. vrsta: Žan Janežič, Gaja Janežič, Žana Bartolj, Neja Tratar, Jure Flajs

2. vrsta: Tjaša Tratar, Pia Gačnik, *Tjaša Hribar Brce,* Nuša Štih, Ajda Jamšek

7. razred

1. vrsta: Maša Pucelj, Laura Jazbec, Nastja Knez, Lana Gačnik, Špela Brečko, Lara Konček

2. vrsta: Matic Jamšek, Anej Perko, Aljaž Kuhar, *Silva Stušek*, David Knez, Jan Knez, Filip Okorn, Jan Hočevar

8. razred

1. vrsta: Ela Jurič, Maruša Dragan, Nastja Klukej, Rok Cerovšek, Aljaž Janežič

2. vrsta: Nika Drobnič, Tamara Gorenc, *Irena Klukej,* Aljaž Rafko Knez, Neža Gačnik, Larisa Skušek

3. vrsta: Žiga Vidmar, Vid Režen, Jan Jelenc, Kristjan Brgant, Tjaš Pelko, Lara Kukec

9. razred

1. vrsta: Tilen Trbovec, David Žibert, Dejan Zelič, Valentin Knez, Teja Zelič, Anja Konček, Stanka Kralj

2. vrsta: Matevž Gačnik, Tim Pirc, Lučka Simeonov, Deja Udovč, *Vera Dragan*, Tamara Debeljak, Lara Rosa, Domen Šulc

150 LET JAVNE ŠOLE

Tržišče od sredine 19. stoletja do sredine 20. stoletja

Sredi 19. stoletja je Tržišče spadalo pod okrajni in davčni urad Mokronog ter novomeško sodišče. Tu je leta 1869 prebivalo 154 prebivalcev. Občina Tržišče je tega leta štela 837 prebivalcev. Na prelomu iz 19. v 20. stoletje je tržiška občina obsegala sedem vasi z zaselki in 911 prebivalci.

Leta 1896 je kraj dobil pošto, od 1901 naprej je delovala posojilnica in hranilnica. Leta 1908 je bila mimo Tržišča zgrajena železniška proga Trebnje–Št. Janž.

Poleg dela na lastnih kmetijah in še posebej v vinogradih so ljudje našli zaposlitev tudi v krmeljskem rudniku rjavega premoga. Zaradi rudarstva in vinogradništva, ki je prebivalstvu omogočalo preživetje, večjemu številu ljudi s tega območja ni bilo potrebno iti 's trebuhom za kruhom' v zahodnoevropska rudarska mesta in daljno Ameriko.

V zgornjem delu vasi so potekali sejmi. Ustanovljena so bila številna društva (npr. Katoliško prosvetno društvo, Marijina družba, Orli in druga). Prebivalstvo na območju Tržišča je proti koncu vojne močno prizadela t. i. španska gripa, ki je dosegla svoj višek meseca oktobra 1918. Takrat je umrlo 37 ljudi. Veliko mož, očetov in fantov se iz vojne ni vrnilo domov, življenje pa je močno oteževalo veliko pomanjkanje življenjskih potrebščin in posledično draginja.

Posebnih prireditev v Tržišču v pozdrav novi državi Kraljevini SHS niso pripravili. So pa imeli učitelji krškega okraja konferenco v Tržišču. Po končanem zborovanju so pomagali pri nameščanju novega zvona v zvonik tržiške župnijske cerkve Svete Trojice. Novi zvon, posvečen Mariji Kraljici miru, je nosil, kot prvi ulit po vojni, št. 1.

Leta 1934 so v Marseillu ubili jugoslovanskega kralja Aleksandra. Ob tem so domačini zasadili lipo, ki raste še danes v zgornjem delu Tržišča ob nekdanji hranilnični hiši. Ob zasaditvi drevesa so dali v jamo tudi steklenico s posvetilom. Razvoj je kraju in posledično šoli prinesel nove dobrine. Med drugimi je izboljšanje pogojev za potek in organizacijo šolskega pouka prinesla elektrifikacija Tržišča oktobra 1936 ter izgradnja železniške proge proti Sevnici v letu 1938.

Prispevek k zgodovini šole

Za obdobje od začetkov do leta 1945 za Osnovno šolo Tržišče ni ohranjenega osnovnega vira za obravnavo te teme – šolske kronike. Ob požigu šolske stavbe med drugo svetovno vojno je bila namreč uničena. Prispevek k zgodovini šole je narejen na osnovi drugih, precej razdrobljenih virov. Najpomembnejši uporabljeni viri se nahajajo v Nadškofijskem arhivu v Ljubljani in Župnijskem uradu v Tržišču (dokumenti in župnijska kronika za starejše obdobje na temo župnija in kraj), v Slovenskem šolskem muzeju v Ljubljani za čas med obema vojnama (dokumenti, povezani s šolo) ter na OŠ Tržišče (šolska kronika za obdobje druge svetovne vojne). Drobne podatke o tržiški šoli pa vsebujejo tedanji dnevni in tedenski časniki ter strokovno šolsko časopisje in šolski priročniki.

Začasna šola v Tržišču 1869–1880

Šolstvo je bilo na slovenskem ozemlju do leta 1869 v domeni Katoliške cerkve. V Tržišču se je novi osnovnošolski zakon leta 1869 uveljavljal postopoma. Kljub temu da naj bi po letu 1869 bilo šolstvo v domeni države, so imeli tudi duhovniki pomembno vlogo, da se je šolanje otrok sploh začelo. Tako začetek začasne tržiške šole sodi v čas župnikov (oziroma do leta 1862 vikarja) Jožefa Suhadolnika, ki je v Tržišču služboval od leta 1849 do 16. marca 1874, in Jožefa Gerčarja, ki je prispel v Tržišče 9. septembra 1874 in tu deloval do smrti 1897. Ob župniku Gerčarju je služil kot kaplan Anton Nemec (1873–1884). Leta 1869 se je v Tržišče priselil 20-letni Jožef Repič, ki je sprejel službo organista. Z družino je živel v mežnariji. Poleg te službe je poučeval tržiške otroke branje, pisanje in računanje do leta 1876, ko je oglušel.

Kljub prizadevanju župnika Jožefa Gerčarja, da bi otrokom zagotovil izobraževanje, od leta 1876 in do začetka 'prave' šole v letu 1880 v Tržišču otroci niso bili deležni poučevanja. Tako je pisal knez škofijskemu ordinariatu v Ljubljano, ali sme sobo nad cerkvenima kletema oddati za šolski pouk. Ordinariat se je s tem strinjal.

Tržiščani so na nedeljo, 30. maja 1880, pri maši poslušali Gerčarjev predlog:

»Ker se tolikanj potrebna naprava šole toliko časa ne more uresničiti, ker otroci odraščajo ter potrebnega nauka v branju, pisanju in računanju ne dobivajo, zato sva se z g. kaplanom odločila, da bova iz usmiljenja, iz kerščanske ljubezni do vaših otrok prostovoljno začasno tudi v branju, pisanju in računanju podučevala.«

Začetek javne šole v Tržišču

Prvi učitelj in prostori za poučevanje do leta 1888

Prvi 'pravi' učitelj (sprva kot začasni učitelj), ki je prišel v Tržišče v decembru 1880, je bil 'sprašani učiteljski kandidat' Wilhelm (Viljem) Gebauer. Za stalno je bil nameščen konec leta 1883. Šola je sprva potekala v sobi nad cerkvenima kletema zraven župnišča. Kašča je stala ob cesti proti Malkovcu. Krita je bila s slamo in v zelo slabem stanju. Danes stavbe ni več, saj je bila med drugo svetovno vojno požgana.

Župnik Gerčar je bil zelo naklonjen uvedbi pouka za otroke in prav gotovo je 20. aprila 1884 z veseljem zapisal, da šolo obiskujejo že vsi otroci. Oznanil pa je še, da bo z novim šolskim letom pouk za prvo sveto obhajilo potekal le v šoli in naj vsi starši redno pošiljajo otroke v šolo. Menil je, da naj si vsi otroci poleg krščanskega nauka pridobijo tudi »***vednosti v branju«.*** Tradicija šolskih vrtov je pri slovenskih šolah zelo bogata. Podatkov za posamezne šolske vrtove ni, ampak prav gotovo je tržiška šola takrat že imela vrt, čeprav ne poznamo podatka kje. Učitelj Gebauer je namreč leta 1888 prejel v Ljubljani na deželni sadni razstavi v okviru rubrike šolsko vrtnarstvo bronasto svetinjo s častnim darilom. Tudi tržiški šolarji so se izkazali z delom v vrtu, še posebej pri zatiranju drevesnih škodljivcev. Spomladi leta 1888 so namreč *»nad 35.000 hroščev pokončali in pozneje do 20.000 metuljev glogovega belina«.*

Gradnja šolskega poslopja 1886–1888

Gradnja šolskega poslopja se je pričela dve leti pred odprtjem. Poleg finančnih sredstev lokalne skupnosti so sredstva za gradnjo Tržiščani prejeli tudi od samega 'presvitlega' cesarja Franca Jožefa I, Frana Metelka in Josipine Hočevar. Šolo so odprli in blagoslovili v okviru praznovanja 40-letnice vladanja avstro-ogrskega cesarja Franca Jožefa I. v nedeljo, 21. oktobra 1888.

Stavba je imela eno učilnico in stanovanje za učitelja. Ob odprtju so vzidali na šolo tudi spominsko ploščo cesarju in dobrotnikom, ki so s finančnimi darovi pomagali sezidati stavbo. Kot je zapisal avtor prispevka v Dolenjskih novicah, naj bi bil to dostojen dokaz hvaležnosti dobrotnikom šole, ki so z gmotno pomočjo pripomogli **»... revnej fari k tako lepemu hramu, nadepolne, učeče se mladine. Bog jim plati.«**

Šolstvo po izgradnji šolske stavbe do leta 1918

Razvojne stopnje šole in šolsko poslopje

Z naraščanjem števila prebivalstva je naraščalo tudi število šoloobveznih otrok. Prostori pritlične šolske stavbe so bili premajhni za številno mladež. Deželni šolski svet je leta 1902 odobril dvorazrednico in zaradi potrebe po večjih prostorih je bila pritlična stavba nadzidana za eno nadstropje še v istem letu. Gradnja je trajala od 1. avgusta do 25. novembra 1902.

Zaradi prostorske stiske bi se morala šola še pred prvo svetovno vojno ponovno razširiti – z dozidavo ali novogradnjo. Gradnja naj bi stekla leta 1915. Ker pa je nastopila vojna, je tržiška hranilnica prošnji c. kr. okrajnega šolskega nadzornika ugodila in prepustila prvo nadstropje svoje stavbe za šolo. Na zidavo nove šole v vojnih razmerah namreč ni bilo moč niti pomisliti. S tem je tržiška župnija razbremenila občino velikih izdatkov, ki bi jih morali nameniti za dodatno gradnjo.

Čeprav zapisov o organizaciji šolskega pouka na tržiški šoli ne poznamo, je verjetno potekala podobno kot na sosednjih šolah. Poleg letnih dvomesečnih počitnic so bili pouka prosti dnevi vselej povezani z vladarjem in njegovo družino ter s cerkvenimi prazniki. Tako so v obdobju cesarja Franca Jožefa I. (1848–1916) še posebej slovesno praznovali obletnico cesarjevanja in njegovega godovnega ter rojstnega dne. Učenci niso imeli pouka tudi ob cerkvenih praznikih – kot npr. božič (božične počitnice), sveti trije kralji, svečnica, velika noč, binkošti in vsi svetniki. Proste so imeli še dneve, ko so bili učitelji odsotni zaradi izobraževanj.

Sodelovanje učiteljev s starši in krajani

V začetku 20. stoletja so učitelji sodelovali s starši preko roditeljskih sestankov, javnosti pa so se skupaj z učenci predstavili z razstavami. Zato je imel veliko zaslug Andrej Skulj, ki je poskušal takoj po prihodu na šolo na različne načine povezati šolo s starši in krajani nasploh. Skulj je organiziral razstavo, ki jo je domačin pohvalil v časniku Slovenski narod. Zapisal je: ***»...vkljub temu, da je šola v precej hribski vasi, kjer pride naše ljudstvo le malo v dotiko z drugim svetom, imeli smo sedaj dokaj zanimivo prvo šolsko razstavo.«***

Šola med obema vojnama (1918–1941)

Na področju šolstva je v Sloveniji tudi še v novi državi kar nekaj časa veljala avstrijska šolska zakonodaja in tako ni prišlo do večjih organizacijskih in vsebinskih sprememb na tem področju. Novi šolski zakon za osnovno šolstvo je izšel šele v Kraljevini Jugoslaviji decembra 1929. Se je pa uveljavil nov politični sistem, ki se je v šolah najbolj odražal v obeleževanju novih državnih in drugih praznikov, povezanih predvsem z domovino Jugoslavijo in kraljem ter njegovo družino. Omenjeni šolski zakon je razlikoval osnovne (prvi štirje razredi) in višje narodne (ljudske) šole, v katere so spadali zadnji štirje razredi. Osemletno šolanje je bilo obvezno.

Tržiška šola je imela dva oddelka in dve vzporednici. Na višji narodni šoli pa so učenci v dveh oddelkih dobivali snov za 5. in 6. šolsko leto ter pri zadnjem oddelku še kombinirano in skrčeno učno snov za 7. in 8. šolsko leto.

Prostorska stiska šole se je 'vlekla' že iz let pred prvo vojno. Zato je morala šola že v času vojne gostovati v prostorih hranilnice. Koliko časa je bilo tako, ni podatkov. Poskusi za razširitev oziroma novogradnjo so tekli od 20. let 20. stoletja naprej.

Konec leta 1923 je bilo v šolski stavbi prostora za tri učilnice, stanovanje voditelja šole in pisarno. Nadučiteljevo stanovanje v prvem nadstropju šole je imelo predsobo, jedilno shrambo, shrambo za razno orodje, stranišče, kuhinjo, spalnico in sprejemnico. Iz predsobe so vodile stopnice v veliko podstrešje. Pod pritličjem sta bili majhna klet in prostorna drvarnica. V pisarni so učitelji shranjevali učila in knjige. V enem izmed razredov je bil postavljen oder in tudi skioptikon, šivalni stroj ter harmonij.

Ker možnosti preureditve starega poslopja ali gradnje novega ni bilo na vidiku, je krajni šolski svet šoli v šolskem letu 1931/32 priskrbel za šolo zasilno učilnico za nedoločen čas. Nahajala se je v hranilnični stavbi (danes Tržišče 21), in sicer v prvem nadstropju. Tu so se šolali tržiški otroci tudi že v času prve vojne.

Prva kronistka tržiške kronike, učiteljica Alojzija Marin, ki je na šolo prispela poleti 1939, je zapisala razmišljanje, kaj vse bi bilo potrebno urediti v okolici šolske stavbe in zakaj je majhna verjetnost, da bi se širila proti cesti. Razloge je našla v prevelikem hrupu, ki bi motil pouk. Pa tudi prostor do ceste se ji je zdel premajhen in tako novozgrajene učilnice ne bi bile dovolj velike. Potrebno bi bilo urediti cesto, ki vodi mimo šole, da bi bila ta brez ovinka in bolj pregledna ter poslopje s tem bolj vidno. Odkupili naj bi t. i. Rezino hišo. Urediti pa bi morali tudi odvodnjavanje s ceste in kanalizacijo. V nadaljevanju ni zapisa, ali so bila ta dela pred vojno tudi opravljena.

Šolski okoliš, učenci in pouk 1918–1941

Šolski okoliš Tržišče ni bil enak občinskemu, saj je vključeval tudi prebivalce (otroke) iz drugih občin. Leta 1934 je okoliš za tržiško šolo štel 2450 prebivalcev. V 30. letih 20. stoletja je pod vodstvom šolskega voditelja Frana Bizjana nastal načrt šolskega okoliša in pregled k temu načrtu. Iz njega je razvidno, da je bilo 'šolodolžnih' otrok 434. V šolo so prihajali iz 18 vasi in zaselkov. To so bile iste vasi kot v letu 1923, razen Laknic, od koder so prihajali dodatno še trije otroci. Pot do šole je bila za večino otrok slaba, še zlasti pozimi zaradi snežnih zametov. Iz smeri Pijavic pa je 'nagajala' tudi reka Mirna, ki je prestopala bregove. Znanje so na tej šoli pridobivali tudi otroci iz sosednjega Krmelja, saj na njihovem območju v tem obdobju ni bilo organiziranega pouka.
Kdor izmed tržiških učencev je do začetka tridesetih let 20. stoletja želel končati osemrazredno osnovno šolo, jo je lahko obiskoval v sosednjem Mokronogu. Tamkajšnja šola je namreč imela že od 20. oktobra 1919 dalje status stalne osemrazrednice. Uspešnejši učenci iz Tržišča so to možnost s pridom izkoristili.

V šolskem letu 1936/37 je bilo na šoli osem oddelkov, in sicer šest osnovne in dva oddelka višje ljudske (narodne) šole. Obiskovalo jo je 429 učencev, od tega 217 fantov in 212 deklet, ki jih je poučevalo pet učiteljic in trije učitelji. V naslednjih šolskih letih do druge svetovne vojne se število otrok in učiteljev ni veliko razlikovalo od teh podatkov.

Sodelovanje je potekalo tako z občino kot tudi župnijo. Učenci so pogosto pripravili program slovesnosti, otvoritev ipd. Leta 1936, ko se je 16. aprila peljal skozi Tržišče v Mokronog ban Dravske banovine dr. Marko Natlačen, so mu Tržiščani pripravili sprejem pri gostilni Jožeta Kovačiča. S primernimi pozdravi ga je sprejel občinski odbor, duhovnika in tudi šolska mladina na čelu z upraviteljem.

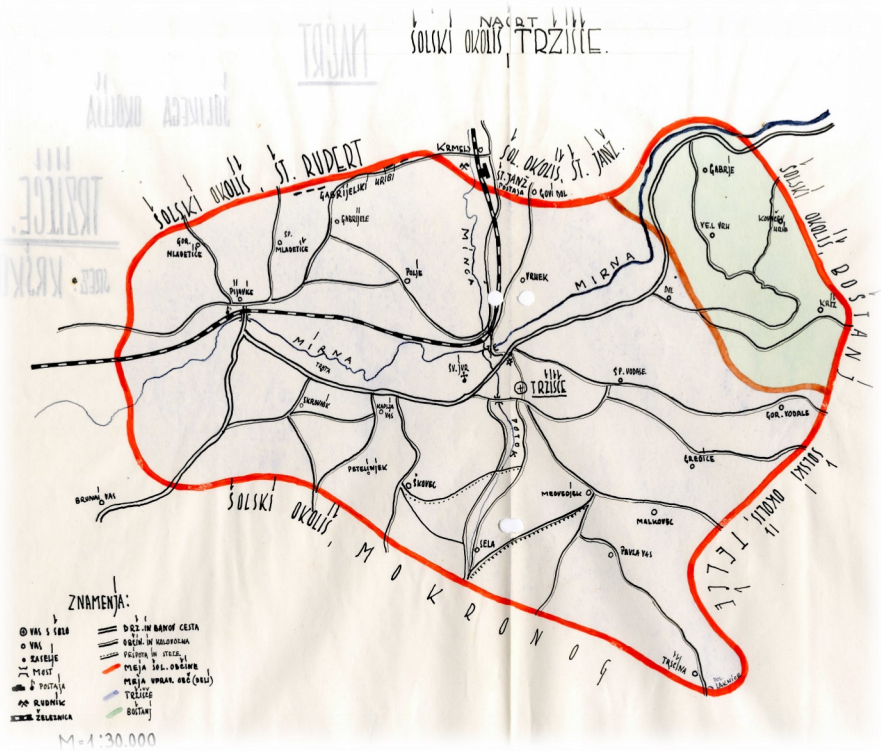

Šolstvo med drugo svetovno vojno

V času vojne je pouk potekal v treh učilnicah šolskega poslopja in do prihoda italijanske vojske tudi v zgornjih prostorih Hranilnice in posojilnice Tržišče. S prihodom vojakov, 'karabinjerjev', pa so ti zasedli prostor za učilnico. Po spopadu s partizani so maja 1942 Italijani stavbo zažgali. Po kapitulaciji italijanske vojske so za kratek čas šolsko stavbo zasedli partizani. Konec oktobra istega leta so v Tržišče vdrli Nemci. V času nemške jesenske ofenzive je bila požgana tudi šola, in sicer 24. oktobra 1943.

Šola takoj po drugi svetovni vojni

Ker je bila šola med vojno požgana, se je pouk odvijal v dveh zasilnih učilnicah, ki sta bili brez okenskih stekel. Prostor za učilnici je dal na razpolago župnik Jenko v prvem nadstropju župnišča. Predvideni sobi za pouk sta se preuredili s pomočjo denarja, ki ga je v ta namen prispevalo okrožje. Ker je bil med vojno uničen ves šolski inventar, je šola Mokronog posodila 16 klopi in šolsko tablo. Zaradi pomanjkanja prostora in učiteljev je pouk potekal vsak drugi dan, vse do leta 1947, ko je pouk prvič po vojni zopet potekal v šolskem poslopju.

Poleti 1946 je podjetje Novograd začelo z gradnjo šolskega poslopja. Krajevni gradbeni odbor je skrbel, da so ljudje prispevali k obnovi z udarniškim delom pri gradnji, sečnji in vožnji lesa, peska, cementa ter ostalega materiala. Na roditeljskem sestanku so se dogovorili, da bo vsaka vas brezplačno prispevala drva.

Šolo je obiskovalo 386 otrok, poučevale so štiri učiteljice: Feliksa Ostroveršnik (kasneje šolska upraviteljica), Lea Amernik, Alojzija Marin, Vlada Silvester. Veroučitelj je bil Janez Jenko, ki je poučeval neobvezen predmet verouk.

12. januarja 1947 je bila ustanovljena Javna ljudska knjižnica v Tržišču. Nakupili so 150 knjig s prostovoljnimi prispevki vaščanov. Knjižnica je bila odprta vsako nedeljo od 14.00 do 16.00.

Ministrstvo za prosveto je 22. januarja 1948 določilo, da se šola v Tržišču spremeni v sedemletko, leta 1950 pa v nižjo gimnazijo. Šolski okoliš je obsegal krajevni ljudski odbor Šentjanž, Krmelj, Tržišče.

Verouk je še vedno potekal v šoli in vera je bila del šolskega življenja. N sliki so prvoobhajanci, ki so v letu 1947 obiskovali šolo.

Šola v 50' in 60' letih

1952 so se učenci vpisali še v 4. razred nižje gimnazije, tako so v Tržišču prvič dobili popolno nižjo srednjo šolo. Pouk se je odvijal v petih učilnicah, in sicer pet gimnazijskih oddelkov dopoldne, vsi štirje razredi osnovne šole pa so imeli pouk popoldne. Enotna osnovna šola in ukinitev nižje gimnazije sta sledili leta 1958. Spremembo je prinesel Splošni zakon o šolstvu, ki je »uzakonil osemletno osnovno šolo kot edino obliko obveznega osnovnega šolstva«.

4. razred nižje gimnazije v šolskem letu 1952-53. Spredaj sedijo učitelji Matija Brezovar, Feliksa Ostroveršnik, Ivanka Rozman in Mirko Fugina.

V tem času je bila pionirska organizacija zelo aktivna. Pri risarskem krožku so izdelovali učila za prirodopisni (naravoslovni) pouk, fiziko ter parole, ki so jih izobesili po razredih. Izdelali so tudi okraske za novoletno jelko, številne letake in pet iger človek ne jezi se. Vsako leto so gojili lončnice v učilnicah, urejali cvetlične grede pred šolo in skrbeli za šolsko drevesnico. Pionirska knjižnica je poslovala v okviru občinske, vodili sta jo dve pionirki. Čez leto je bilo izposojenih 293 knjig. Dramska in folklorna skupina sta nastopili ob državnih praznikih in drugih obletnicah. Pionirski pomladanski dan so praznovali v treh skupinah: na Lisci, Debencu in Brunku. Med zimskimi počitnicami so izvedli medrazredno smučarsko tekmovanje.

S šolskim letom 1961/62 je bil imenovan za šolskega upravitelja Mirko Fugina, saj je dotedanja upraviteljica Feliksa Ostroveršnik prenehala z delom.

V 60' so zgradili blok za učitelje, spodnji del bloka pa so dodelili šoli, ki je prostor uporabljala za kulturno dvorano in telovadnico.

Konec 60' so na pobudo Zavoda za pedagoško službo Krško na šoli Tržišče organizirali malo šolo ob soglasju staršev šolskih novincev. Mala šola je trajala od aprila do junija in je bila pripravljalnica šolskih novincev, ki so prvič stopali v šolo. Novinci so prihajali dvakrat na teden po tri ure na dan. Cilji male šole so bili vključiti vse šolske novince v pripravo na šolo in jih ob primernih metodah (igra, miselno delo), na ustrezen način pripraviti na šolo. Delo je vodila Rozalija Strmole, učiteljica 1. razreda.

4. razred učiteljico Marijo Plantarič

Šola v 70' letih

Zaradi pomanjkanja učiteljev na podružnični šoli Telče in podružnični šoli Primož so ukinili pouk na slednji, učence pa prešolali na podružnično šolo Telče. Učence 7. in 8. razreda so zaradi tega prešolali na OŠ Tržišče.

V teh letih so nabavili že nekaj avdiovizualnih sredstev, ki so jih učitelji uporabljali pri pouku (episkop, grafoskop), vendar pa je bilo delo s temi pripomočki oteženo zaradi prostorske stiske. Učence so seznanjali tudi s televizijskim programom, predstavili so jim oddaje, ki so bile primerne za govorne vaje. Tako so učence kulturno vzgajali in jih navajali na kritičnost.

Šolska zgradba je bila leta 1978 stara že 90 let, učilnice so bile majhne, število učencev na višji stopnji je bilo večje, ker so učenci prihajali s podružnične šole na Telčah. Zaradi dvoizmenskega pouka oprema ni ustrezala posameznim starostnim stopnjam. Za kabinetni pouk ni bilo prostora. V času šolskih počitnic so menjali električno napeljavo in v razredih namestili ustrezne luči.

Podjetje Marles iz Maribora je 1. februarja 1979 pričelo z gradnjo nove osnovne šole Tržišče s štirimi učilnicami za učence od 1. do 4. razreda, z večnamenskim prostorom in ostalimi funkcionalnimi prostori, ki so bili potrebni za normalno delovanje nižje stopnje osnovne šole.

Rozalija Strmole s 1. razredom v šolskem letu 1972—73

4. razred leta 1970

Gradnja 'nove šole'

Šola v 80' letih

15. novembra 1980 je bila otvoritev nove osnovne šole za nižjo stopnjo. Ob tem dogodku so organizirali kulturni program. Tako so pridobili štiri učilnice, večnamenski prostor in ostale prostore, ki so bili potrebni za normalno delovanje nižje stopnje. Stavba je bila zgrajena poleg igrišča, ločevala sta ju le cesta in potok.

29. septembra 1985 so na pobudo Zveze združenj borcev Tržišče, skupnosti borcev 1. dolenjskega partizanskega bataljona Ljubljana in po sklepu sveta šole Tržišče slavnostno poimenovali šolo po 1. dolenjskem partizanskem bataljonu. Ob dnevu jugoslovanske ljudske armade je bila organizirana proslava, na kateri so predstavniki 1. dolenjskega partizanskega bataljona izročili šoli medaljo in spominski trak.

Leta 1987 so na željo staršev vse učence zaradi zmanjšanja števila otrok in zaradi kadrovskih težav s podružnice Telče prešolali na šolo v Tržišču.

Februarja 1987 so pobirali krajevni samoprispevek. Del zbranega denarja je bil namenjen za obnovo stare šole, ki se ji je bližala 100. obletnica. Istega leta je Cveta Blažič zamenjala ravnatelja Mirka Fugino.

Ob stoti obletnici šole so 25. novembra 1988 pripravili kulturno prireditev in razstavo ročnih del učenk, krasilne umetnosti tovariša Razborška, en del razstave pa je bil posvečen šolstvu v občini in kraju.

Šola je bila ob tej priložnosti obnovljena. V učilnice so napeljali vodo, uredili so deponijo za trdo gorivo in kurilnico, na hodnikih so položili ploščice, obložili stene in zamenjali oboja vhodna vrata. V učilnice so napeljali cevi in montirali radiatorje, jih obložili z lesom in zbrusili ter prelakirali parket. Veliko dela so pravili krajani brezplačno. Nekaj materiala je brezplačno prispevala tudi Metalna.

Mala šola z vzgojiteljico Andrejo Umek

Videz prenovljene šole ob 100. obletnici

V sodelovanju s krajevno skupnostjo so začeli z izgradnjo šolskega igrišča na travniku, ki so ga v ta namen kupile družbene organizacije že konec petdesetih in ga podarile šoli. Utrdila se je struga potoka in tla, ki so jih prevlekli z asfaltom. Nadaljevali so z ureditvijo okolice igrišča. Pri cesti so zasadili živo mejo in posejali travo ob igrišču. Nabavili so mreže za gole in betonske robnike za atletsko stezo. Ker igrišče še ni bilo dokončano, so z delom in ureditvijo okolice igrišča nadaljevali naslednje leto.

Šola po osamosvojitvi Slovenije

Konec šolskega leta 1990/91 se je Slovenija osamosvojila. Zaradi vojne za Slovenijo, ki se je začela 27. junija 1991, je odpadlo nekaj aktivnosti ob koncu šolskega leta. V tem letu je nastopila z ravnateljevanjem Breda Rman.

Življenje in delo osnovne šole se je v naslednjem šolskem letu, ko smo bili v svoji državi, začelo dobro. Šola je bila povezana z okoljem in s KS Tržišče. Učenci so urejali pokopališče, delali na šolskem vrtu, zbirali star papir, čistili okolico šole in kraj ter zbirali osnovne življenjske potrebščine za begunce. Ko so uredili atletsko stezo, igrišče za odbojko in jamo za skok v daljino, so učenci pospravili še okolico igrišča. Pri novi šoli so prenovili šolski vrt in posadili 16 sadik vrtnic.

Ministrstvo za šolstvo je uvedlo novo organizacijsko obliko dela, in sicer so namesto štirih ocenjevalnih obdobij uvedli tri, vpeljali so tudi delni kabinetni pouk, tako da so učenci v stari šoli vsako uro menjali učilnico. 11. novembra 1992 je svet šole preimenoval šolo 1. dolenjskega partizanskega bataljona zopet v Osnovno šolo Tržišče.

Od leta 2001 naprej so potekali resni pogovori o prostorskih pogojih ob uvedbi devetletke v OŠ Tržišče. Šolo je ob tem obiskal celo minister za šolstvo, znanost in šport, dr. Slavko Gaber, ki si je ogledal prostore, v katerih je poslovala šola.

V šolskem letu 2002/03 se je na OŠ Tržišče začela devetletka. Na višji stopnji je bil uveden 7. razred devetletke, ni pa bilo več 6. razreda osemletke. Novost v 7. razredu je bila, da je potekal nivojski pouk, in sicer pri matematiki, slovenskem in angleškem jeziku. Učenci so v tem razredu tudi prvič obiskovali izbirne predmete.

Šolsko leto 2004/05 je bilo, kot tudi prejšnja in naslednja leta, uspešno na različnih področjih. V finalu nogometa so zasedle 2. mesto v državi. Zato je bila februarja 2006 ženska ekipa razglašena za športno ekipo leta 2005 na občinski prireditvi Športnik leta v Sevnici. Dekleta so v nogometu naslednje leto ponovile uspeh prejšnjega leta, torej 2. mesto na državnem prvenstvu. Tako so osvojile tudi naslednje leto naziv športne ekipe leta 2006.

V letu 2005 je ravnateljico Bredo Rman zamenjala Zvonka Mrgole.

V skladu s sklepom, ki je bil sprejet na občinskem svetu, je Občina Sevnica v šolskem letu 2006/07 izdelala projektno nalogo, s katero se je začela dolgo in težko pričakovana 'gradnja' nove šole v Tržišču.

Stara šola

Osrednja prireditev ob proslavljanju 120-letnice šole v Tržišču 'Stoji učilna zidana' je bila v soboto, 29. novembra 2008, v Kulturni dvorani v Tržišču. V sklopu te prireditve je bil tudi dan odprtih vrat 'Šola – mesto ustvarjalnosti' in razstava z naslovom 'Šola skozi čas'. V

spomladanskem času so zgradili avtobusno obračališče, ki je pomenilo varnejše izvajanje šolskih prevozov. Kupili so novo opremo za učilnico 6. razreda devetletke ter omarice za knjižnico in omaro za športno opremo. Prenovili in dokupili so športno opremo (blazine, odskočno desko, drobno športno orodje). Kupili so nove računalnike in mobilno multimedijsko omaro. Uredili so tudi okolico igrišča.

V tednu otroka leta 2010 so za najmlajše učence pripravili ure pravljic v šolski knjižnici, ustvarjalne delavnice, na obisk je prišla babica, ki jim je pripovedovala pravljice, v šolo so lahko prinesli svojo najljubšo igračo. Učenci višje stopnje so obiskali Tehniški muzej v Bistri, Muzej pošte in telekomunikacij, ob koncu tedna pa so se družili z gosti iz Aldekerka, ki so imeli tri koncerte, in sicer v Šentjanžu, Krmelju in Tržišču. Veliko časa so preživeli tudi z učenci in družinami, pri katerih so prespali. Obisk so sklenili v Tržišču s kostanjevim piknikom, družabnimi igrami in druženjem s petjem in plesom. Gostovanje je zelo dobro uspelo. Kasneje so naši učenci obisk vrnili.

V tem letu je OŠ Tržišče začela sodelovati v projektu Comenius z naslovom »Europe@the_stage«. Projekt je trajal dve leti, sodelovali smo s šolami iz Katalonije, Belgije, Latvije, Madžarske in Češke. Zaključna prireditev je bila v Belgiji, kjer so učenci nastopili skupaj z učenci ostalih držav s plesnimi in pevskimi točkami celotnega projekta Evropa na odru. Na koncu šolskega leta je bila tudi zaključna prireditev na to temo, in sicer 'Zapojmo s Comeniusom', na kateri so sodelovali vsi učenci od 1. do 9. razreda.

Sredi septembra 2014 so končno začeli s podiranjem in nadaljnjo izgradnjo nove šole v Tržišču. Zaradi telovadnice, ki je bila predvidena v kletnih prostorih šole, je bilo potrebno izkopati veliko jamo. Ker pa so naleteli na skalo, so krajani dolgo poslušali in občutili miniranje, saj se je tresel ves kraj. V izkopano jamo je vdrla podtalna voda, ki je gradbenike ovirala pri delu, vendar so novo šolo dokončali konec avgusta 2016 in s 1. septembrom se je pouk začel v novi šoli. Dobra dva meseca so potekale priprave za slavnostno otvoritev, ki je bila 25. novembra 2016, z naslovom 'Ko se želje uresničijo'.

Zbrala Irena Klukej

ŠOLANJE MOJE BABICE/MOJEGA DEDKA

Moja babica se je rodila 3. 1. 1961, živela je v Pavli vasi, moj dedek se je rodil 1. 7. 1959, živel pa je na Malkovcu. Babica je šolski prag prestopila leta 1968 na OŠ Tržišče, dedek prav tako na OŠ Tržišče, vendar eno leto prej.

Pouk je na šoli potekal v dveh izmenah, nižji razredi so imeli pouk v popoldanskem času. Pozimi so otroci, ki so bili oddaljeni od šole, zaključili pouk predčasno, da so se vrnili domov pred nočjo, saj so vsi učenci hodili peš. Zime so bile v obdobju moje babice in dedka bolj hude, saj je bilo veliko snega. Zaradi visokih snežnih zametov babica enkrat ni mogla priti v šolo.

Ogrevanje na šoli je bilo na drva s krušnimi pečmi, zato so učenci med urami športne vzgoje zlagali drva ali pa so jih odnesli v razred. Ker v razredu ni bilo tekoče vode, je imel vsak razred umivalnik z vodo, ki je bil namenjen predvsem brisanju table.

Malica je bila obema všeč, najbolj pa jima je ugajala redkev na kruhu. Malicali so v razredu, dežurna učenca sta prinesla malico v učilnico, kjer so si jo razdelili. Enkrat tedensko je bila na jedilniku topla malica (enolončnica, mlečna jed), ki so si jo otroci morali sami prinesti iz kuhinje.

Če učenci niso upoštevali navodil, so jih učitelji odstranili in jih poslali na razgovor k ravnatelju. Če učenci niso naredili domače naloge, so po pouku ostali »zaprti v šoli« dokler niso dokončali svojega dela. Imenovane kazni so bile uspešne, saj si učenci doma niso upali povedati, da so bili kaznovani, ker bi bili doma gotovo še enkrat. Babica se je zelo rada učila in to je bil tudi glavni izgovor, da ji ni bilo treba delati na kmetiji. Dedek pa je raje poprijel za grablje kot za knjigo.

Učitelji so bili obema vzorniki, saj so se dobro razumeli. Dedek se spominja igre z računalom. Njegov sošolec in on sta z vso močjo potiskala kroglice in pri tem povzročala grozen hrup, ki je priklical takratnega ravnatelja Mirka Fugino v razred. Obema je nato prisolil zaušnico. V dedkovem razredu so imeli klavir. Spominja se, da so med odmorom preizkušali svoje klavirske sposobnosti. Vmes je posegel ravnatelj. Kazen so dobili le tisti, ki niso pravočasno zbežali.

Na šoli je delovalo več krožkov, oba se spominjata plesnega in dramskega krožka, ki sta ga vodili Štefka Plantarič in Alojzija Fugina. Uspešno sta nastopala na prireditvah za starše.

V OŠ babica in dedek nista imela možnosti učenja plavanja in smučanja, danes pa je to mogoče. Edini tuji jezik je bil nemščina. Na šoli je potekalo tudi tekmovanje iz znanja matematike, bralna značka in razna športna tekmovanja. Igrišče je bilo travnato z dvema goloma. Babica se spominja, da je kot mlada rada igrala rokomet, dedek pa je raje igral nogomet.

Ob koncu šolskega leta se je izvedla zaključna ekskurzija. Babica se spominja izleta v živalski vrt v Zagreb.

Potovali so z vlakom in imeli smolo zaradi dežja. Odšli so tudi na Debenec, to je hrib nad Mirno. Do Mirne so se peljali z vlakom, nato pa pot nadaljevali peš do vrha. Dedek se spominja, da mu je učitelj spremljevalec Alojz Kovačič iz kostanjevih listov naredil kapo. Na vrhu v koči je bil gramofon in ob zvokih glasbe so se z veseljem zavrteli.

Računalnikov, tiskalnikov in podobne opreme ni bilo, učitelji pa so si pri delu pomagali s ciklostilom. To je naprava za tiskanje. Matrico si vstavil v valj in z vrtenjem ročke tiskal željeno količino kopij.

Šolanje mojih starih staršev je bilo zanimivo in drugačno. Oba se dogodkov spominjata z veseljem in z nasmehom na obrazu.

Ajda Jamšek, 6. razred

SPOMINI IZ OTROŠTVA

Kot večina otrok, ki so obiskovali vrtec, sem se od njih razlikovala, namreč nisem vstajala vsako jutro zelo zgodaj. Doma sem lahko dolgo spala. To, da nisem hodila v vrtec, je imelo veliko prednosti in pa tudi slabosti. Eno od prednosti sem že naštela, zato je tukaj slabost - nisem poznala mojih bodočih sošolcev. Tega, da je napočil čas za šolo, se nisem nič veselila, saj sem vedela, da skoraj nikogar ne bom poznala. Uživanje doma in igranje z živalmi pa se je kmalu končalo. Napočil je prvi šolski dan.

Tistega 1. septembra sem bila zelo nervozna. Nisem vedela, kaj se dogaja in ves čas sem pogledovala proti mami, saj me je bilo strah, da me bo zapustila. Ker sem otrok sramežljive narave, sem se težko ujela z drugimi sošolci. Ta dan sem se počutila res grozno, ker nisem vedela, da šola pomeni veliko truda in učenja. Ko je bilo dneva konec, pa sem komaj čakala, da se vrnem v šolo, saj sem se z nekaterimi že spoprijateljila. Ker imam precej slab spomin, se do šestega razreda ne spomnim prav veliko. Spomnim se prejšnje šole, ki smo jo obiskovali. Bila je zelo majhna in stara, zato smo se vsi zelo veselili, ko smo izvedeli, da bomo šli v novo šolo. Dobila sem to čast, da sem na otvoritvi šole nastopila kot glavna igralka. Da sem svoj delež nastopa odigrala tako, kot je bilo potrebno, sem tudi veliko vadila. Pred velikim nastopom sem bila zelo nervozna, saj sem vedela, da bo prišlo veliko ljudi, vendar sem med nastopom uživala. To je bila zame zelo velika izkušnja, ki mi je dala veliko poguma za prihodnost. Do šestega razreda smo se s sošolci med seboj zelo dobro spoznali in postali iskreni prijatelji. Še nekaj, kar mi bo ostalo v spominu, je tekma, ki smo se je udeležila dekleta. Bilo je na državni ravni, zato sem bila zelo zelo nervozna, vendar ko sem na tribuni zagledala sošolce, ki so navijali za nas, se mi je od srca odvalil kamen. Tisti trenutek sem se tudi začela zavedati, kako težko se bo od njih posloviti. Nikoli ne bom pozabila, kako zjutraj skupaj prepisujemo domače naloge in tudi vse neumnosti, ki smo jih ušpičili.

Zdaj je napočil čas, da v svojem življenju obrnem nov list, prazen, ki ga bom zapolnila v srednji šoli. Ko zberem vse občutke iz osnovne šole, lahko povem, da je bilo veliko strahu in neprijetnega, vendar so mi moji sošolci pri tem vedno pomagali. Nasmejali so me, ko sem bila slabe volje, potolažili, ko sem se jokala.

Zdi se mi, da smo se v teh devetih letih zelo povezali in ustvarili vezi, ki jih nikoli ne bomo pozabili. Za vedno se bom spominjala naših skupnih odmorov, izletov in vseh norčij, ki smo jih naredili. Zdi se mi, da smo na šoli za sabo pustili veliko zapuščino, predvsem na področju športa, saj smo osvojili veliko priznanj. Moj nasvet za vse pred katerimi je še osnovna šola: dobro se povežite s svojimi sošolci, saj bodo to osebe, ki vam bodo stale ob strani ne glede na vse, to bodo vaša druga družina. Komaj čakam, da se moje življenje obrne, vendar otroštva nikoli ne bom pozabila.

Lučka Simeonov, 9. razred

LOČILA NA PIKNIKU

Bilo je nedeljsko popoldne,
s soncem obsijano,
mala in velika ločila
Prišla so na plano.

So se usedela,
malce poklepetala,
nato pa vsaka s svojim važnim
nasmeškom dejala:

„Jaz sem najbolj pomembna,
ostala ločila so bedna,
mene potrebuje vsak,
saj sem brez napak.«

Pa so sklenila,
da bodo modno pisto uredila,
da vidijo, kdo je največja spaka,
koga pa se ne oklepa nobena napaka.

Na veliki dan so vsa gledala zviška,
češ, da imajo malo pritiska.

Najprej prišel je šarmantni klicaj,
saj je bil dober, nimam reči kaj.
Nato pa naš stari vprašaj,
ki hodil je s palčko naprej in nazaj.

Po koncu te piste so vsi sklenili,
da ostali bodo prijatelji,
saj so vsi posebni in pomembni.

Ajda Jamšek, 6. razred

NAŠI USPEHI

CANKARJEVO TEKMOVANJE

Bronasto priznanje:

4. razred: Nuša Kramar, Jan Kobold

5. razred: Hana Trebše

6. razred: Žana Bartolj, Žan Janežič, Pia Gačnik

7. razred: Filip Okorn

8. razred: Tjaš Pelko

9. razred: Lučka Simeonov

Srebrno priznanje:

Tjaš Pelko in Lučka Simeonov

TEKMOVANJE IZ ZNANJA GEOGRAFIJE

Bronasto priznanje:

6. razred: Ajda Jamšek, Žana Bartolj

7. razred: Laura Jazbec, Lana Gačnik

8. razred: Tjaš Pelko, Neža Gačnik

9. razred: Tamara Debeljak

Srebrno priznanje:

Laura Jazbec in Tjaš Pelko

TEKMOVANJE IZ ZNANJA FIZIKE

Bronasto Stefanovo priznanje: Tjaš Pelko (8. razred) in Teja Zelič (9. razred)

Srebrno Stefanovo priznanje: Tjaš Pelko (8. razred)

TEKMOVANJE IZ ZNANJA ZGODOVINE

Bronasto priznanje: Tjaš Pelko (8. razred)

ZLATI BRALCI

Lučka Simeonov, Tim Pirc, Matevž Gačnik, Domen Šulc

TEKMOVANJE IZ ZNANJA VESELE ŠOLE

Bronasto in srebrno priznanje:

4. razred: Eva Jamšek

6. razred: Ajda Jamšek, Jure Flajs

TEKMOVANJE IZ ZNANJA MATEMATIKE

Bronasto Vegovo priznanje:

1. razred: Neža Železnik, Miha Kobold, Marjetka Celestina
2. razred: Adam Vodenik, Lija Janežič, Jakob Hočevar, Jan Trpinc, Patrik Udovič
3. razred: Lara Imperl, Ana Janežič, Alja Tratar, Janja Žibert
7. razred: Filip Okorn
8. razred: Tjaš Pelko

Srebrno Vegovo priznanje je osvojil Tjaš Pelko.

Na natečaju **Eko šole** reciklirana kuharija je Žana Bartolj iz 6. razreda osvojila v kategoriji od 4. do 6. razreda **2. mesto** z receptom Lososov mafin z olivnim oljem.

Na **meddržavnem** likovnem natečaju prostorskega oblikovanja **Po Fabianijevih poteh** je Nika Drobnič osvojila bronasto priznanje.

Regijsko tekmovanje otroškega pevskega zbora - **ZLATO PRIZNANJE Z ODLIKO**

DRŽAVNO PRVENSTVU OSNOVNIH ŠOL V GORSKEM TEKU

3. mesto - TJAŠ PELKO
1. mesto (netekmovalni del) - MAJ REPOVŽ

LJUBLJANSKI MARATON

1. mesto - TJAŠ PELKO

PODROČNO PRVENSTVO OSNOVNIH ŠOL V NOGOMETU

za učenke l. 2004 in mlajše - 1. mesto

PODROČNO PRVENSTVO OSNOVNIH ŠOL V ODBOJKI

učenci letnik 2004 in mlajši - 3. mesto

DRŽAVNO POLFINALE V NOGOMETU

dekleta letnik 2004 in mlajše - 2. mesto

DRŽAVNO PRVENSTVO V KROSU

DRŽAVNA PRVAKA MAJ REPOVŽ in TJAŠ PELKO
3. mesto (netekmovalni del) - MARK REPOVŽ